

בא. מסורת הש"ס

בנתינת דריש מקרא דמשל נביר: ולא יאוס הוא מה
מכל ישראל לצורך עשירות האיסה ותנאי ב"ד הוא ש
ושלימה בין הערבים: ה"ג ושלימה בין הערבים או
ג' לוגין מה סך. דלעשירות האיסה היה הכה"ג מביא

לעבד ויהי מחוקרת כפרה וברכתו היא חיות
 כפי שיהיה חסדו חסד לנצח: **הספסוף** אף קטיון.
 שגבירי נוקח את הקטיון מלחם בדגים קטיון.
 וקצתה שלחן כדמפורסם בסוף פרק קמא דברכות
 אחר רש"י המעשה הזה אם אולי גבילה עד
 שיהי דבירין נחשון ודעם וליחם האדם שם
 עליה חמם לדוד ולדוד מביאה קרבן ואוכלת
 בנחמם ואין השאר עליהן חובה ועמדו שם
 ביום דברתםם ומיחיה לן חסד ב"ב פירק
 ברא (דקס"ט) ור"י אמרינן דברכות כ"ב ב'
 וכי שנתרין נחמין אחר חסד שפירשם דובע
¹⁰לחם לקטו חסד דניח:

[illegible]

בין רבין ובין ברייך שותה ומתבטל אחת עשרין אלף הטבילות בעולם אפילו מלאה ביידי שמה אין דעמו לעשות חגיגה ביידי שבה תמרוכה ואפי' בחול וי"ט בשבת ובעומתא לא בעדין חגיגה לכל : מר ר' לויא בשבט. אפי' קושין : שומע פני עיר. פלי מר. פלי מר. שיש שחן חגיגה לביי שבת בלדאחא בביתא פ"ב לפי שגזירה חתקין לא איי גזירה שמה אפילו ועל כרחו בעליהם פ"ב שערין לו טבילות וי"ט חתקין : ממאן משרה.

[illegible][illegible][illegible]

(א) קומאין (נחמך) ט'
קומאין נחמך ט' אר"ח
ט': (ב) ר"ש נר נחמך
נשם ר' יוחנן ט' ה'ו
מקשטין נה ט':
(ג) וחברא בשאר ימות
ט': (ד) וקופין פין נח
וכו נח ט':

[illegible]

[6] ע"י ק"ע וש"ק ר"ע
לפרס מ"י חדש והוא פלא
לד"כ נחל י"ד נשבת לחול
שוהט נה מיד הא כיון
לדח הוזה דוחה שבת ואף
נפסק טומאה אין חוץ
בשבת ע"י יומא דף ח ע"ב
ולד"כ נא הפסח נטומאה
ולד"כ לא הטבילו הבגדים
הסמין טאמולו ואין לרדן
על הסמין הקדושים כלל
וע"י ש"ס פסחים סג

[illegible]

החלבה א' מתנ"ג כל הרוק"ן הנמצא
בירושלים טהורין הו"ן
משל שוק העלוין דברי ר"מ (א) רבי יוסי אומר
בשאר כל ימות השנה שבאמצע מנאין שבצדדן
טהורין ובשעת הרגל שבאמצע טהורין שבצדדן
מנאין מפני שהמעוטין מסתלקין לעדדן כל
הכלים הנמצאין בירושלם דרך ירידה לבית
המבילה מנאין ודרך עליה טהורין שלא כירידה
עליית דברי ר"מ ר' יוסי אומר ר'כול טהורין הו"ן
מנאין הסל והמגרפה והמרצפה המיוחדת לקברות
סבין (ב) שנמצאין כ"ד שוחט ב' מיד בישלש עשר
שונה ומטביל (ג) קופין (ד) כזה וכזה שונה ומטביל
חל ארבעה עשר להיות בשבת שוחט ב' מיד
בב"י

[illegible]

ממזים ונטמא נשאל בבשרי והרמב"ם דפסק כפי' מהל' חמדין הל' כ' סגן שהקריב מחלה ומת או נטמא או נולד בו מים כי' פסטי הכשרי לחומרם ודלא כפי' דק"ע:

מרח פרשה זו פרשה ד' פסקא ה' וכו"ה במנחות (דף ה') ר"י בנו של רבי יוחנן בן ברוקא
בשם מרז: דין הוא שיטענו. כאשר פירא אלא שגמרי כו'. והסני מעטא מלמד כו' דה מועילין
זו מועילין כאשר וכו' פירא דבבלי במנחות פ"ג ומאי בחמור דכו' מחשבתו לבין ויולא

[illegible]